

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

A panaszos költözésére vonatkozó költségtérítésről szóló határozat jogi indoklásának elmaradása - 2029/2005/MF. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 2029/2005/MF - Vizsgálat megindítása 05/07/2005 - Határozat 04/09/2007

A panaszos Barcelonából Brüsszelbe költözött, mielőtt megkezdte volna tevékenységét a Bizottságnál, és a költözéséről két becsült kalkulációt nyújtott be. A Bizottság ezeket túlzottnak ítélte, ezért kapcsolatba lépett egy másik költöztető céggel. A Bizottság ez utóbbi cég hasonló szolgáltatásra adott becsülésének összegét hagyta jóvá. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság által választott cég csak részletekben történő költöztetési szolgáltatást kínált, a saját becslései pedig teljes költöztetésre vonatkoztak.

A panaszos többek között azt állította, hogy a Bizottság elmulasztott jogi indoklást adni a költözésére vonatkozó költségtérítésről szóló határozatához. Azt állította, hogy a Bizottságtól 219,96 EUR összegű költségtérítést kellene kapnia, ami megfelel az intézmény által jóváhagyott becslés és az általa ténylegesen fizetett összeg különbségének.

A Bizottság véleményében kijelentette, hogy a panaszos tisztában volt azzal, hogy a költségtérítés maximális jóváhagyható összege 1 094 EUR. Mivel a panaszos maga választotta ki a céget, a Bizottság nem egyezhet bele követelésének teljesítésébe.

A panaszos észrevételeiben kijelentette, hogy a Bizottságnak már elmagyarázta, hogy azért ragaszkodott a teljes költöztetési szolgáltatáshoz, mert a növényei nem bírták volna ki a részletekben történő költöztetés esetén szükséges hosszabb raktározási időt.

A panaszos állításával kapcsolatban az Ombudsman békés megoldásra irányuló javaslatot tett a Bizottságnak. Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság elmulasztotta megfelelően megindokolni a költözés költségeinek megtérítésére vonatkozó határozatát, különösen arra való tekintettel, hogy a panaszos előzőleg többször tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy a növényei védelme érdekében teljes költöztetési szolgáltatásra van szükség. Az Ombudsman ezért arra

az ideiglenes megállapításra jutott, hogy a panaszos követelése a 219,96 EUR megtérítésére vonatkozóan indokoltnak tűnik.

A békés megoldásra irányuló javaslat úgy szólt, hogy a Bizottság mérlegelhetné annak megindokolását a panaszos felé, hogy az általa kért konkrét költöztetési típus (a teljes költöztetés) miért nem volt szükséges vagy indokolt, illetve, amennyiben ezt nem tudja indokolni, a Bizottság mérlegelhetné a további 219,96 EUR összeg megtérítését a panaszos részére.

A Bizottság válaszában elfogadta az Ombudsman békés megoldás keresésére irányuló javaslatát. Tekintettel arra, hogy a panaszos által a költöztetésért ténylegesen kifizetett összeg és a Bizottság által jóváhagyott becslés között milyen kis különbség volt, a Bizottság beleegyezett abba, hogy felülvizsgálja korábbi álláspontját, és kivételesen kifizeti a panaszosnak a 219,96 EUR összeget.

A panaszos tájékoztatta az Ombudsman szolgálatait arról, hogy nem kíván további észrevételeket tenni, és úgy tekinti, hogy békés megoldást sikerült elérni. Köszönetet mondott az Ombudsmannak az általa tett intézkedésekért.

Strasbourg, 2007. szeptember 4.

Tisztelt X. Úr!

2005. május 31-én Ön panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz az Európai Bizottság ellen a költözési költségek és a rapidíjak kifizetésével kapcsolatban.

2005. június 3-i e-mailjében Ön a panaszával kapcsolatos további dokumentumokat küldött nekem.

2005. július 5-én továbbítottam a panaszt az Európai Bizottság elnökének. Véleményének határideje 2005. szeptember 30. volt.

2005. július 11-én Ön további e-mailt küldött panaszával kapcsolatban, amelyre 2005. szeptember 12-én válaszoltam. Ugyanezen a napon tájékoztattam erről a Bizottságot. Levelemben tájékoztattam továbbá a véleményezési határidő 2005. október 31-ig történő meghosszabbításáról.

A Bizottság 2005. november 22-én küldte meg nekem véleményét.

2005. december 5-én megküldtem Önnek egy felkérést, hogy 2006. január 31-ig tegyen észrevételeket. Ön 2006. január 27-én küldte meg észrevételeit.

2006. október 6-án további dokumentumokat küldött panaszával kapcsolatban.

2007. május 31-én javaslatot tettem a Bizottságnak az Ön panaszának barátságos megoldására.

A Bizottság 2007. július 19-én megküldte válaszát erre a javaslatra.

2007. július 23-án megküldtem Önnek a Bizottság válaszána egy példányát, amelyben felkértem észrevételeit 2007. augusztus 31-ig benyújtani. Ugyanezen a napon e-mailben tájékoztatta szolgálataimat, hogy nem kíván további észrevételeket tenni.

A szolgálataimmal 2007. július 23-án folytatott telefonbeszélgetés alkalmával Ön tájékoztatta őket arról, hogy úgy véli, hogy barátságos megoldást sikerült elérni, és megköszönte az ombudsmannak a felszólalását.

Most azért írok, hogy tudassam Önökkel az elvégzett vizsgálatok eredményeit.

A PANASZ

A panaszos szerint a releváns tények összefoglalva a következők voltak:

A panaszos 2004. január 16. óta az Európai Bizottság tisztviselője. Hivatalos kinevezése előtt Barcelonában élt. Ahhoz, hogy hivatalba lépjen, Barcelonából Brüsszelbe kellett költöznie.

A panaszos 2004 júniusáigapidíjat kapott. 2004. július 9-én kelt levelében a Bizottság egyéni jogosultságokat kezelő és elszámoló hivatala (a továbbiakban: PMO) arról tájékoztatta, hogy 1079.96 eurót kell visszatérítenie, mivel csak 2004. május 14-ig volt jogosultapidíjra. A panaszos véleménye szerint a próbaidő teljes időtartama alattapidíj fizetésére volt jogosult, egy hónappal meghosszabbítva.

2004. július 22-én a panaszos megküldte a Bizottságnak a Barcelonából Brüsszelbe történő áthelyezésére vonatkozó becsléseket.

A Barcelonából Brüsszelbe történő költözésre vonatkozó becslések benyújtását követően a Bizottság 2004. szeptember 7-én tájékoztatta a panaszost arról, hogy elutasította az általa benyújtott becsléseket, „*mivel a legalacsonyabb költség több mint 50%-kal meghaladta a szolgálat által egyazon szolgáltatásért tíz éve megfigyelt átlagárát*”. A Bizottság ezt követően tájékoztatta a panaszost arról, hogy a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 9. cikke alapján kapcsolatba lépett egy másik költöztető társasággal, és hogy az összehasonlítható szolgálatra vonatkozó becslésének összegét jóváhagyták. 2004. szeptember 13-án a panaszos arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem ért egyet a költöztető társaság kiválasztásával, mivel az nem nyújtott hasonló szolgáltatást. Véleménye szerint az általa választott társaság teljes rakodási szolgáltatást kínált, míg a Bizottság által választott társaság részleges berakodási szolgáltatást kínált. A panaszos azt állította, hogy teljes rakodási szolgáltatást kíván igénybe venni, mivel véleménye szerint üzemei nem tudták túlélni a részleges rakományeltávolítás által megkövetelt hosszabb készletezési időszakot.

Az európai ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos a következő állításokat

terjesztette elő:

- A Bizottság tévesen kérte őt a napidíj visszatérítésére.
- A Bizottság jogilag nem indokolta meg a költözésének visszatérítésére vonatkozó határozatát.
- A Bizottság két hónapon keresztül figyelmen kívül hagyta kifogásait, és egy hónap elteltével tájékoztatta arról, hogy a Bizottság határozata ellen csak a személyzeti szabályzat 90. cikke szerinti eljárás alkalmazásával lehet fellebbezni.

A panaszos a következő állításokat nyújtotta be:

- A Bizottságnak 1350 eurót kell fizetnie neki (i) öt hónapos barcelonai bérleti díjnak (1) és ii. 100 EUR-nak megfelelő kártérítésként az üzemében okozott károkért.
- A Bizottságnak 219.96 eurót kell visszatérítenie (2) , azaz a jóváhagyott becslés és az általa ténylegesen kifizetett összeg közötti különbségnek megfelelő összeget.

A VIZSGÁLAT

Az ombudsman megközelítése

Az ombudsman úgy határozott, hogy vizsgálatot indít a panaszos első állításával kapcsolatban, és erről 2005. július 5-i levelében tájékoztatta. Ugyanebben a levélben azonban az ombudsman arról is tájékoztatta a panaszost, hogy mivel úgy tűnik, hogy a személyzeti szabályzat 90. cikkében előírt belső jogorvoslatok nem merültek ki a második és harmadik állításával és két állításával kapcsolatban, úgy határozott, hogy a panasz e szempontjait az ombudsman alapokmánya 2. cikke (8) bekezdésének 3. pontja alapján elfogadhatatlannak tekinti. A panaszost tájékoztatták arról, hogy a panasz e vonatkozásaira ezért nem terjed ki az ombudsman vizsgálata.

A panaszos további levelezése

2005. július 11-i elektronikus levelében a panaszos vitatta az ombudsman második és harmadik állításával, valamint két állításával kapcsolatos elfogadhatatlansági határozatát. Előadta, hogy második és harmadik állítását a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdésének 4. pontja alapján tett panaszában terjesztette elő. A panaszos továbbá kijelentette, hogy a panaszban hallgatólagosan két állítását is felvetette.

Az ombudsman válasza

A panaszos aktájának további vizsgálatát követően az ombudsman megjegyezte, hogy a benne foglalt információkból kiderült, hogy a panaszos a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján két panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. 2004. augusztus 27-én első kifogását nyújtotta be a Bizottság azon határozatával kapcsolatban, amely arra kérte, hogy fizessen vissza 1079.96 eurót, amely a napidíjnak megfelelő összeg. Ezt a panaszt 2004. november 25-én elutasították. 2004. október 12-én újabb panaszt nyújtott be a Bizottságnak a kitoloncolás költségeinek megtérítésére vonatkozó határozatával kapcsolatban, amelyet 2005. január 21-én elutasítottak.

2005. szeptember 12-i levelében az ombudsman bocsánatot kért a panaszostól, és tájékoztatta, hogy a jelen vizsgálat kiterjed a második és harmadik állítására, valamint két állítására.

A Bizottság véleménye

A Bizottság a panaszra vonatkozó véleményét összefoglalva a következőképpen fogalmazta meg:

Ami a panaszosnak aapidíj visszatérítésére vonatkozó első állítását illeti, a Bizottság kifejtette, hogy mivel nem jogosult a háztartási támogatásra, a személyzeti szabályzat VII. melléklete 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében csak 120 naposapidíjban részesülhet. A panaszos esetében ez a jogszabályi időszak a hivatalba lépésének napján, azaz 2004. január 16-án kezdődött, és 2004. május 14-én ért véget. Egy hiba miatt azonban, amikor ezeket a jogosultságokat bevezették a *Sysper* adatbázisba, a panaszos tévedésből 2004 júniusának végéigapidíjban részesült. A Bizottság tudomásul vette a hibát, és 2004. július 9-i feljegyzésében tájékoztatta a panaszost arról a szándékáról, hogy a személyzeti szabályzat 85. cikkének (5) bekezdése alapján 1079.96 euró összegű túlfizetést kíván visszafizettetni. Véleménye szerint a Bizottság elnézést kért ezért a hibáért.

A Bizottság továbbá utalt a kinevezésre jogosult hatóság 2004. november 25-i határozatára, amelyben elutasította a panaszosnak a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján 2004. augusztus 27-én benyújtott panaszát a Bizottság 1079.96 euró visszafizettetéséről szóló határozatával szemben. A Bizottság jelezte, hogy 2004. november 25-i határozatában a kinevezésre jogosult hatóság már megerősítette, hogy a Bizottságnak a túlfizetés visszafizettetésére vonatkozó határozata megalapozott.

Ami a panaszos második állítását illeti, a Bizottság rámutatott, hogy a panaszos 2004. július 22-én két költöztetési becslést nyújtott be a Barcelonából Brüsszelbe történő áthelyezésével kapcsolatban. Ugyanezen a napon a Bizottság kérte a panaszostól egy harmadik becslést, egy igénylőlapot és egy leltárjegyzéket az aktájának kitöltése érdekében, és azt is jelezte, hogy részleges terhelési árat kell kérnie az eltávolító vállalatától, mivel az eltávolítási rakomány kis mennyisége nem indokolhatja a teljes rakodási árat. A panaszos azt válaszolta, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 9. cikkének (6) bekezdése csak két becslés benyújtását írja elő. Azt is elmagyarázta, hogy nem kérhet részleges terhelést, ha a növényeit is el akarja mozgatni. A panaszos szerint üzemei nem tudták túlélni a részleges rakományeltávolítás által megkövetelt hosszabb készletezési időszakot.

A Bizottság kijelentette, hogy szolgálatai és a panaszos közötti több kapcsolatfelvételt követően a panaszos végül benyújtott egy harmadik becslést. 2004. szeptember 7-i e-mailjében a Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy nem tudja elfogadni a benyújtott becsléseket, mivel a legkevésbé drágák több mint 50%-kal haladták meg a Spanyolországból Brüsszelbe irányuló hasonló szolgáltatás átlagos árát, amelyet az elmúlt tíz év költözési költségei alapján számítottak ki.

Tekintettel arra, hogy a Bizottság véleménye szerint a panaszos által benyújtott „három” becslés túlzott volt, a Bizottság a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 9. cikke alapján további becslést kapott a kitoloncolásról. Ez a kiegészítő becslés 1 094 EUR-t tett ki, és a panaszos által megkeresett vállalatok által javasolt szolgáltatási szinthez hasonló szintű szolgáltatást kínált.

A Bizottság továbbá jelezte, hogy 2004. szeptember 8-i határozatával hivatalosan tájékoztatta a panaszost arról az összegről, amelyet vissza kell térítenie, azaz 1094 eurót, valamint arról,

hogy milyen alapon határozták meg ezt az összeget. Ebben a 2004. szeptember 8-i határozatban, amely a panaszos és a Bizottság személyzetének négy tagja közötti telefonhívások és e-mailek sorozatát követte, a Bizottság arról tájékoztatta a panaszost, hogy bár szabadon választhat más költöztető céget, a maximális visszatérítést a fent említett összegben állapították meg, és hogy további költségeket kell fizetnie.

Ami a panaszos harmadik állítását illeti, a Bizottság kijelentette, hogy ez nem tükrözi pontosan a releváns eseményeket. A Bizottság 2004. szeptember 8-i határozatát számos kapcsolatfelvétel előzte meg a panaszos és a Bizottság személyzetének több tagja között. A panaszos irataiból az következik, hogy a Bizottság igyekezett haladéktalanul válaszolni a panaszos e-mailjeire.

A Bizottság továbbá kifejtette, hogy főszabály szerint a kitoloncolási becslést jóváhagyó levél megküldését követően a Bizottság és az áthelyezett alkalmazott között általában csak kevés vagy semmilyen kapcsolat nem állt fenn mindaddig, amíg a kitoloncolás megtörténtét követően ez utóbbi benyújtotta a költözési költségek és a kísérő dokumentumok visszatérítésére irányuló kérelmet. A jelen ügyben azonban a panaszos nem értett egyet a Bizottság által jóváhagyott maximális visszatérítési összeggel, és felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja felül döntését. A panaszos és a Bizottság személyzetének különböző tagjai közötti több kapcsolatfelvételt követően a panaszost végül a Bizottság egyéni pénzügyi jogosultságok kezeléséért felelős osztályának vezetője vette kézhez ügyének megvitatása céljából. E találkozón és egy 2004. október 8-i e-mailben az egységvezető kifejtette, hogy a 2004. szeptember 8-i határozat megtámadásának egyetlen módja a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése szerinti panasz benyújtása. Bocsánatot kért továbbá arra az esetre is, ha a panaszos ügyiratának kezeléséért felelős bizottsági alkalmazottakkal való kapcsolattartás megtéveszthette volna őt a Bizottság 2004. szeptember 8-i határozatának megtámadására rendelkezésre álló lehetőségeket illetően.

Mindenesetre a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszosnak tudomása volt a 2004. szeptember 8-i bizottsági határozat megtámadásának lehetőségéről a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján. Mivel ugyanis a panaszos 2004. augusztus 27-én már panaszt nyújtott be a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján a napidíjaira vonatkozóan, nyilvánvaló volt, hogy a kitoloncolására vonatkozó határozat kézhezvételekor már tisztában volt a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdésében biztosított lehetőségekkel.

Ami a panaszos állítását illeti, a Bizottság kijelentette, hogy a panaszos maga választotta a vállalatot, és tökéletesen tisztában van azzal, hogy az 1 094 EUR-s összeg a Bizottság által jóváhagyott maximális visszatérítés. A Bizottság ezért nem értett egyet azzal, hogy kifizeti az ezen összeg és a ténylegesen felmerült költségek közötti különbözetet, amely csaknem 1 314 EUR volt.

A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a fentiekre tekintettel sem kompenzációt, sem más visszatérítést nem kell nyújtani a panaszosnak.

A panaszos észrevételei

Válaszában a panaszos fenntartotta panaszát, és összefoglalva az alábbi további

észrevételeket tette.

Ami aapidíjának visszatérítését illeti, a panaszos azt állította, hogy néhány kollégája, akik ugyanolyan egyéni helyzetben voltak, mint ő volt, 180 nap alattapidíjban részesült.

Rámutatott továbbá arra, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 10. cikke (2) bekezdésének 7. pontja a Bizottság véleményében szereplő értelmezésével összhangban értelmezhető. A panaszos véleménye szerint azonban aapidíj folyósításának időtartama tekintetében az egy hónappal történő meghosszabbítást minden próbaidő alatt lévő tisztviselőnek meg kell adni, függetlenül attól, hogy jogosultak voltak-e a háztartási támogatásra vagy sem. Kijelentette, hogy ez a különbségtétel diszkriminatívnak tűnhet a próbaidőn lévő, egyedülálló és gyermekek nélküli tisztviselők számára. A panaszos álláspontja szerint a személyzeti szabályzat 85. cikke az ő esetében nem volt alkalmazandó.

Ami a költözési költségeinek megtérítését illeti, a panaszos azt állította, hogy a Bizottság állításával ellentétben nem nyújtott be harmadik becslést a Barcelonából Brüsszelbe költöztetésére vonatkozóan. 2004. július 22-én a panaszos kifejtette, hogy teljes rakodási szolgáltatást kíván igénybe venni, mivel szerinte üzemei nem tudták túlélni a részleges rakományeltávolítás által megkövetelt hosszabb készletezési időszakot. A panaszos továbbá kijelentette, hogy 2004. július 29-én a Bizottság felkérte, hogy küldjön egy harmadik becslést. 2004. július 30-án a panaszos azt válaszolta, hogy a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 9. cikke értelmében csak két becslést kell benyújtania a kitoloncolására vonatkozóan. A panaszos továbbá rámutatott, hogy a Bizottság által kapott további becslés nem hasonló szolgáltatásokon alapult, mivel a nyújtott szolgáltatás részleges terhelésvonás volt.

A panaszos azt állította, hogy csak a PMO egységvezetőjével 2004. október 7-én szervezett találkozó alkalmával tájékoztatták arról, hogy lehetősége van megtámadni a Bizottság 2004. szeptember 8-i határozatát. A panaszos véleménye szerint ez a határozat nem említi, hogy az *egyetlen* lehetőség a személyzeti szabályzat 90. cikkében előírt eljárás igénybevételére.

A panaszos 2006. október 6-i további e-mailje

2006. október 6-án a panaszos újabb e-mailt küldött az ombudsmannak, amelyben csatolta a PMO tisztviselői közötti, a költözési költségek visszatérítésével kapcsolatos e-maileket.

AZ OMBUDSMAN ARRA IRÁNYULÓ ERŐFESZÍTÉSEI, HOGY BARÁTSÁGOS MEGOLDÁST TALÁLJANAK

Az ombudsman értékelése

A Bizottság véleményének és a panaszos észrevételeinek gondos mérlegelését követően az ombudsman nem volt meggyőződve arról, hogy a Bizottság megfelelően reagált a panaszos állítására és állítására. Alapokmánya 3. cikke (5) bekezdésének 8. pontjával összhangban az ombudsman ezért levelet intézett a Bizottság elnökéhez, hogy az alábbi elemzés alapján barátságos megoldást javasoljon:

1. Az ombudsman megjegyezte, hogy a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 9. cikke (Eltávolítási költségek) a következőképpen rendelkezik:

„ 1. A bútorok és személyes használati tárgyak elszállításával kapcsolatban felmerült költségeket, beleértve a szokásos kockázatok (törés, lopás, tűz) elleni biztosítás költségeit, megtérítik azon tisztviselőnek, aki a személyzeti szabályzat 20. cikkének való megfelelés érdekében köteles lakóhelyét megváltoztatni, és akit ugyanezen költségek tekintetében más forrásból nem térítettek meg. Az ilyen visszatérítés nem haladhatja meg az előzetesen jóváhagyott becslés összegét. Legalább két becslést kell benyújtani az intézmény megfelelő szervezeti egységeihez, amelyek – ha a becsléseket túlzottnak ítélik – kiválaszthatnak egy másik költöztető céget. Ez utóbbi esetben a visszatérítésre való jogosultság a vállalkozás becslésének összegére korlátozódhat .

2. Az ombudsman hasznosnak találta, hogy felidézze az állítás alapjául szolgáló főbb tényeket. A panasz mellékleteiből kiderült, hogy 2004. július 22-én a panaszos két becslést nyújtott be a Barcelonából Brüsszelbe történő áthelyezésére vonatkozóan. Ugyanezen a napon a PMO tisztviselője felkérte, hogy nyújtson be egy igénylőlapot, három becslést és egy leltárjegyzéket. A panaszos azt válaszolta, hogy megpróbálhat harmadik becslést szerezni, de a személyzeti szabályzat szerint csak két becslést kellett benyújtania. 2004. július 29-én a tisztviselő ismét három becslést kért. 2004. július 30-i válaszában a panaszos kijelentette, hogy a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 9. cikke szerint csak két becslést kell benyújtania (9) . Az ombudsman megjegyezte továbbá, hogy a Bizottság véleményéből az derült ki, hogy mivel a panaszos által benyújtott becsléseket túlzónak ítélte, újabbat kért egy másik költöztető vállalatától. A költöztető vállalatától kapott becslés alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a panaszosnak a költöztetési költségeiért fizetendő maximális összeg 1 094 EUR. A Bizottság kijelentette, hogy a további költöztető vállalat által nyújtott szolgáltatások megegyeztek a panaszos által választott költöztető vállalatok által kínált szolgáltatásokkal.

3. Az ombudsman megjegyezte továbbá, hogy a panaszos és a PMO ügyirataiért felelős tisztviselők közötti e-mail-váltásból az derült ki, hogy tekintettel az általa szállítani kívánt üzemekre, a panaszos több alkalommal is egy bizonyos típusú szállítást, nevezetesen teljes berakodási szolgáltatást kért. Az ombudsman megjegyezte, hogy 2004. július 22-én a PMO egyik tisztviselője a következőket írta: „ Már megjegyeztem, hogy az Ön kis mennyisége nem indokolhatja a teljes rakodási árat. ” Ugyannapi válaszában a panaszos elmagyarázta a PMO tisztviselőjének azokat az okokat, amelyek miatt teljes rakodási szolgáltatást kíván igénybe venni, nevezetesen azért, mert véleménye szerint üzemei nem tudták túlélni a részleges rakományeltávolításhoz szükséges hosszabb készletezési időszakot. Az ombudsman továbbá megjegyezte, hogy 2004. szeptember 13-i e-mailjében a panaszos kijelentette, hogy a Bizottság által kért becslés a rakomány részleges eltávolításának felel meg. Kérte a Bizottságot, hogy kérjen új árajánlatot. Ugyanezen a napon kelt válaszában a tisztviselő a következő nyilatkozatot tette: „ ez teljesen normális, ha ilyen kis térfogatú részterhelésről van szó, a Bizottság nem állapodik meg a teljes terhelésről . ”

4. A fentiekre tekintettel az ombudsman azon a véleményen volt, hogy a Bizottság tiszteletben tartotta az eljárási szabályokat. Tekintettel arra, hogy a Bizottság a panaszos által benyújtott két becslést túlzónak ítélte, a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 9. cikkében foglalt eljárási szabályokkal összhangban járt el, és harmadik becslést kért, és a visszatérítendő összeget 1094 euróra korlátozta, vagyis a Bizottság által kért harmadik becslésnek megfelelő összegre.

5. Ami a Bizottság határozatának lényegét illeti, az ombudsman megjegyezte, hogy a fentiekből az derült ki, hogy a panaszos többször tájékoztatta az érintett szolgálatot, hogy üzemének védelme érdekében egy bizonyos típusú szállításra (teljes rakomány szolgáltatás) van szükség a költözéshez. Az ombudsman rendelkezésére álló bizonyítékok alapján azonban úgy tűnt, hogy az ügyiratában illetékes szolgálat nem foglalkozott ezzel az érveléssel, és nem fejtette ki a panaszosnak, hogy miért nem lehetett helyt adni kérelmének. Éppen ellenkezőleg, úgy tűnt, hogy ez a szolgáltatás arra szorítkozott, hogy tájékoztassa a panaszost arról, hogy a szállítandó áruinak kis mennyisége nem indokolhatja a teljes rakomány szolgáltatását. Ilyen körülmények között az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem indokolta meg kellőképpen a panaszos költözésével kapcsolatos költségek megtérítésére vonatkozó határozatát.

6. A fentiek fényében az ombudsman ideiglenes következtetése az volt, hogy hivatali visszasságnak minősülhet az, hogy a Bizottság jogilag nem indokolta meg a panaszos költözési költségeinek 1 094 EUR visszatérítésére vonatkozó döntését.

7. Ami a panaszos 219,96 euró visszatérítésére vonatkozó kérelmét illeti, amely a Bizottság által jóváhagyott becslés és a kitoloncolásáért ténylegesen kifizetett összeg közötti különbségnek felel meg, az ombudsman megjegyezte, hogy a Közösségeknél munkaviszonyba lépő tisztviselő jogosult a „*bútorok és személyes használati tárgyak eltávolításával kapcsolatban*” felmerült költségek megtérítését kérni. A Bizottság nem vitatta, hogy a panaszos üzemei „személyes hatásai” részét képezték. Az ombudsman úgy vélte, hogy az ilyen költözés költségeinek megtérítéséhez való jog szükségszerűen magában foglalja azt a jogot, hogy ezt a költözést oly módon hajtsák végre, hogy az érintett tisztviselő bútorai és személyes használati tárgyai biztonságosan megérkezzenek rendeltetési helyükre. Ebben az esetben a panaszos és a Bizottság nem értett egyet azzal kapcsolatban, hogy a „*részterhelési ár*” vagy a „*teljes terhelési ár*” megfelelő-e a panaszos áthelyezéséhez. Tekintettel arra, hogy a Bizottság eddig csak a szállítás volumenére összpontosított, de elmulasztotta foglalkozni a panaszos azon érveléssel, hogy üzemei meghatározott szállítási módot igényelnek, az ombudsman nem tudott végleges következtetést levonni ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Tekintettel azonban a növények kényes és romlandó jellegére, a panaszos érvelése első ránézésre nem tűnt ésszerűtlennek. Az ombudsman hasznosnak ítélte annak hangsúlyozását, hogy a releváns kérdést azon tények alapján kell megvizsgálni, amelyeket a releváns időpontban, vagyis a költözés előtt ismertettek a Bizottsággal. Az a tény, hogy a növények nem éltek túl a költözésen, annak ellenére, hogy a panaszos az általa megfelelőnek tartott szállítási módot választotta, ebben az összefüggésben irreleváns.

8. Az ombudsman fontosnak tartotta hangsúlyozni, hogy a személyzeti szabályzat egyértelművé teszi, hogy a költözés költségeinek megtérítéséhez való jog nem korlátlan, és nem áll fenn túlzott költségek elfogadásának kötelezettsége. Mivel azonban a Bizottság 1 094 EUR összegű költséget fogadott el, nem volt egyértelmű, hogy egy további 219,96 EUR-s összeget miért kellett volna túlzottnak tekinteni.

9. A fentiekre tekintettel az ombudsman ideiglenes következtetése az volt, hogy a panaszos 219,96 EUR visszatérítésére vonatkozó igénye indokoltnak tűnik.

10. Ami a panaszos első és második állítását illeti, az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy úgy tűnik, hogy a Bizottság nem követett el hivatali visszasságot. Ami a panaszos állítását illeti, az ombudsman úgy ítélte meg, hogy azt a panaszos nem bizonyította. E következtetések alapjául szolgáló indokokat a barátságos megoldást javasoló levélben ismertették, amelynek másolatát megküldték a panaszosnak.

A barátságos megoldás lehetősége

A fenti megfontolások alapján és az európai ombudsman alapokmánya 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban az ombudsman barátságos megoldást javasolt a panaszos és a Bizottság között.

A javasolt barátságos megoldás a következőkből állt:

A Bizottság fontolóra veheti, hogy a panaszos rendelkezésére bocsássa azokat az okokat, amelyek miatt az általa kért szállítási típus (teljes rakományú szolgáltatás) miért nem volt szükséges vagy indokolt a szállításhoz, beleértve üzemeit is, vagy ha ilyen indokok nem adhatók meg, a Bizottság fontolóra veheti a panaszos 219,96 EUR visszatérítését, amely az általa jóváhagyott becslés és a költözési költségeiért ténylegesen kifizetett összeg közötti különbségnek felel meg.

A Bizottság válasza

Az ombudsman javaslatára adott válaszában a Bizottság elfogadta az ombudsman arra irányuló javaslatát, hogy a panaszossal baráti megoldást keressenek. A Bizottság kijelentette, hogy tekintettel a panaszos által a költözési költségekre ténylegesen kifizetett összeg és a költöztetésre vonatkozó becslés közötti csekély különbségre, elfogadta előzetes megközelítésének felülvizsgálatát, és ezért kivételesen további 219,96 EUR összeget fizet a panaszosnak.

A panaszos további észrevételei

2007. július 23-i elektronikus levelében a panaszos arról tájékoztatta az ombudsman szolgálatait, hogy nem kíván további észrevételeket tenni.

Ugyanezen a napon az ombudsman szolgálataival folytatott telefonbeszélgetés alkalmával a panaszos tájékoztatta őket arról, hogy úgy véli, hogy barátságos megoldást sikerült elérni, és megköszönte az ombudsmannak a beavatkozását.

A HATÁROZAT

1 A panaszos állításai és állításai

1.1 A panaszos 2004. január 16. óta az Európai Bizottság tisztviselője. Hivatalos kinevezése előtt Barcelonában élt. Ahhoz, hogy hivatalba lépjen, Barcelonából Brüsszelbe kellett költöznie. A panaszos 2004 júniusáigapidíjat kapott. 2004. július 9-én kelt levelében a Bizottság egyéni jogosultságokat kezelő és elszámoló hivatala (a továbbiakban: PMO) arról tájékoztatta, hogy 1079.96 eurót kell visszatérítenie, mivel csak 2004. május 14-ig volt jogosultapidíjra. A panaszos véleménye szerint a próbaidő teljes időtartama alattapidíj fizetésére volt jogosult, egy hónappal meghosszabbítva. 2004. július 22-én a panaszos megküldte a Bizottságnak a Barcelonából Brüsszelbe történő áthelyezésére vonatkozó becsléseket. A költözésre vonatkozó

becslések benyújtását követően a panaszost 2004. szeptember 7-én tájékoztatták arról, hogy az általa benyújtott becsléseket „*azért utasították el, mert a legalacsonyabb költség több mint 50%-kal meghaladta a szolgálat által tíz éve ugyanazon szolgáltatásért megfigyelt átlagárát*”. A panaszost ezután tájékoztatták arról, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 9. cikkének (10) bekezdése értelmében a Bizottság felvette a kapcsolatot egy másik költöztető társasággal, és hogy az összehasonlítható szolgálatra vonatkozó becslésének összegét jóváhagyták. 2004. szeptember 13-án a panaszos arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem ért egyet a költöztető társaság kiválasztásával, mivel az nem nyújtott hasonló szolgáltatást. Véleménye szerint az általa választott társaság teljes rakodási szolgáltatást kínált, míg a Bizottság által választott társaság részleges berakodási szolgáltatást kínált. Az európai ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy i. a Bizottság tévesen kérte őt a napidíj visszatérítésére; ii. a Bizottság jogilag nem indokolta meg a költözésének visszatérítésére vonatkozó határozatát; a Bizottság két hónapon belül figyelmen kívül hagyta kifogásait, és egy hónap elteltével tájékoztatta arról, hogy a Bizottság határozata ellen csak a személyzeti szabályzat 90. cikke szerinti eljárás alkalmazásával lehet fellebbezni. A panaszos azt kérte, hogy a Bizottság fizessen neki 1350 eurót (i) öt hónapos barcelonai bérleti díjnak és ii. 100 EUR-nak megfelelő kártérítésként az üzemeinek okozott károkért. Azt is kérte, hogy a Bizottság térítse vissza neki a jóváhagyott becslés és az általa ténylegesen kifizetett összeg közötti különbségnek megfelelő 219.96 eurót.

1.2 Véleményében a Bizottság kifejtette, hogy a panaszos első állítását illetően – tekintettel arra, hogy nem jogosult háztartási támogatásra – csak 120 napos napidíjban részesülhet, amely a hivatalba lépésének időpontjában, azaz 2004. január 16-án kezdődött, és 2004. május 14-én ért véget. A panaszos azonban 2004 júniusának végéig tévesen napidíjat kapott. Véleménye szerint a Bizottság elnézést kért ezért a hibáért. Ami a panaszos második állítását illeti, a Bizottság a kinevezésre jogosult hatóság 2005. január 21-i határozatára hivatkozott, amelyben elutasította a panaszosnak a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdésének (11) bekezdése alapján benyújtott panaszát. A Bizottság továbbá jelezte, hogy 2004. szeptember 8-i határozatában egyértelműen tájékoztatta a panaszost a visszatérítendő összegről, valamint arról, hogy milyen alapon határozták meg ezt az összeget. Ami a panaszos harmadik állítását illeti, a Bizottság kijelentette, hogy 2004. szeptember 8-i határozatát számos kapcsolatfelvétellel előzte meg a panaszos és a Bizottság személyzetének több tagja között, és hogy a panaszosnak tudomása volt arról, hogy a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján megtámadhatja a 2004. szeptember 8-i bizottsági határozatot. Ami a panaszos állítását illeti, a Bizottság kijelentette, hogy a panaszos maga választotta a vállalatot, és tökéletesen tisztában van azzal, hogy az 1 094 EUR-s összeg a Bizottság által jóváhagyott maximális visszatérítés. A Bizottság ezért nem értett egyet azzal, hogy kifizeti az ezen összeg és a ténylegesen felmerült költségek közötti különbözetet, amely csaknem 1 314 EUR volt. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a fentiekre tekintettel sem kompenzációt, sem más visszatérítést nem kell nyújtani a panaszosnak.

1.3 A panaszos első és második állításával kapcsolatban az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy úgy tűnik, hogy az Európai Bizottság nem követett el hivatali visszasságot. Ami a panaszos első állítását illeti, az ombudsman úgy ítélte meg, hogy azt a panaszos nem bizonyította.

1.4 Ami a panaszos második állítását illeti, az ombudsman ideiglenes következtetése az volt, hogy az a tény, hogy az Európai Bizottság jogilag nem indokolta meg a panaszos kitoloncolási költségeinek 1094 euró visszatérítésére vonatkozó döntését, hivatali visszásságnak minősülhet, és a panaszos 219.96 euró visszatérítésére vonatkozó igénye indokoltnak tűnik. 2007. május 31-én az ombudsman barátságos megoldásra tett javaslatot a Bizottságnak, amely szerint a Bizottság fontolóra veheti, hogy megadja a panaszosnak azokat az okokat, amelyek miatt az általa kért szállítási típus (teljes rakomány szolgáltatás) miért nem volt szükséges vagy indokolt a költöztetéséhez, vagy ha ilyen indokok nem adhatók, a Bizottság fontolóra veheti a panaszos 219,96 EUR visszatérítését, amely megfelel az általa jóváhagyott becslés és a költözési költségeiért ténylegesen kifizetett összeg közötti különbségnek.

1.5 Az Európai Bizottság elfogadta a javasolt barátságos megoldást, és kijelentette, hogy tekintettel a panaszos által a költözési költségeikért ténylegesen kifizetett összeg és a költöztetésre vonatkozó becslés közötti csekély különbségre, elfogadta korábbi megközelítésének felülvizsgálatát, és ezért kivételesen további 219,96 EUR összeget fizet a panaszosnak.

1.6 A panaszos észrevételeiben arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy úgy véli, hogy a panaszra barátságos megoldást sikerült elérni, és megköszönte beavatkozását.

1.7 A fentiek alapján az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos és az Európai Bizottság barátságos megoldásban állapodott meg.

2 Következtetés

Az ombudsman kezdeményezését követően úgy tűnik, hogy a Bizottság és a panaszos megállapodott a panasz békés megoldásáról. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

Erről a döntésről a Bizottság elnökét is tájékoztatni fogják.

A tiéd őszintén,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) A panaszos azt állította, hogy a barcelonai lakására öt hónapos bérleti díjat kellett fizetnie havi 250 euróért, mivel a Bizottság két hónapon keresztül napidíjának kifizetésével kapcsolatos állítólagos hibát követett el, és mivel véleménye szerint a Bizottság két hónapon keresztül figyelmen kívül hagyta kifogásait, és nem tájékoztatta őt arról a lehetőségről, hogy a személyzeti szabályzat 90. cikkében előírt eljárást alkalmazhatja arra, hogy a Bizottság határozata ellen fellebbezést nyújtson be az 1094 euró visszatérítésére vonatkozó határozatától számított egy hónapon belül.

(2) Ez az összeg megfelel a panaszos által kifizetett becslés (1 313,96 EUR) és a Bizottság által jóváhagyott összeg (1 094 EUR) közötti különbségnek.

(3) „Az ombudsmanhoz nem lehet panaszt benyújtani a közösségi intézmények és szervek, valamint azok tisztviselői és egyéb alkalmazottai közötti munkakapcsolatokra vonatkozóan, kivéve, ha az érintett személy kimerítette a belső igazgatási kérelmek és panaszok benyújtásának valamennyi lehetőségét, különösen a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett eljárásokat, és az így kért hatóság válaszadási határideje lejárt. ”

(4) „ Minden olyan személy, akire e személyzeti szabályzat vonatkozik, panaszt nyújthat be a kinevezésre jogosult hatósághoz egy neki sérelmet okozó aktussal szemben (...) .”

(5) " Minden túlfizetett összeget be kell szedni, ha a kedvezményezettnek tudomása volt arról, hogy a kifizetésnek nem volt oka, vagy ha a túlfizetés ténye nyilvánvalóan olyan volt, hogy erről nem tudott volna tudomást venni. (...) ”.

(6) (1) A bútorok és személyes használati tárgyak elszállításával kapcsolatban felmerült költségeket (...) azon tisztviselőnek kell megtéríteni, aki a személyzeti szabályzat 20. cikkének való megfelelés érdekében köteles lakóhelyét megváltoztatni, és akit ugyanezen költségek tekintetében más forrásból nem térítettek meg. Az ilyen visszatérítés nem haladhatja meg az előzetesen jóváhagyott becslés összegét. Legalább két becslést kell benyújtani az intézmény megfelelő szervezeti egységeihez, amelyek – ha a becsléseket túlzottnak ítélik – kiválaszthatnak egy másik költöztető céget. Ez utóbbi esetben a visszatérítésre való jogosultság a vállalkozás becslésének összegére korlátozódhat. (...) ”.

(7) " A napidíj folyósításának időtartama a következő:

a) háztartási támogatásra nem jogosult tisztviselő esetében: 120 nap;

a háztartási támogatásra jogosult tisztviselő esetében: 180 nap, vagy ha a tisztviselő próbaidős, a próbaidő plusz egy hónap.

(...) ”.

(8) „Az ombudsman lehetőség szerint megoldást keres az érintett intézménnyel vagy szervvel a hivatali visszasságok kiküszöbölésére és a panasz rendezésére. ”

(9) Az ombudsman rendelkezésére álló bizonyítékok alapján úgy tűnik, hogy a panaszos valóban csak két becslést nyújtott be a Bizottságnak.

(10) Lásd a fenti 6. megjegyzést.

(11) Lásd a fenti 4. megjegyzést.